

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/556/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

135/2013. (IV. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. június 17-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. április 30-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos a BRFK Központi Panaszirodáján terjesztette elő panaszát, és kérte, hogy azt a Testület vizsgálja ki. A panaszban az alábbiakról számol be.

A 2012. június 15-én B városban, a B. utca 12. VII. emelet 64. szám alatti magánlakásban történt, kilakoltatással összefüggő rendőri intézkedéseket követően a panaszos – kb. 15 személy társaságában – megjelent B. város T. utcában, a BRFK [...] Kerületi Rendőrkapitányság közelében, mivel oda a kilakoltatással összefüggésben előállítottak 23 személyt.

A panaszos megjegyzi, hogy a kapitányság közelében több sajtóorgánum képviselői is jelen voltak, illetve országgyűlési képviselők is érkeztek, akik szintén próbáltak tájékoztatást kérni a kialakult helyzetről a rendőrségtől.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos és társa, K. [...] a helyszínen a nap eseményeivel „kapcsolatos információkat szerkesztették”, amikor 21 óra 43 perc körüli időben két, a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr lépett oda hozzájuk. A rendőrök K. [...]tól személyi igazolványt és lakcímkártyát kértek, illetve kaptak anélkül, hogy az intézkedés keretében annak okát és célját közölték volna.

2-3 perccel később az igazoltatást végző rendőrök egyike „mindenfajta, emberek között szokásos, ismert kapcsolat-felvételi módot” és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) előírt követelményeket mellőzve a következőképpen szólította meg a panaszost: „Uram, legyen szíves Ön is előkészíteni a személyazonosságot igazoló okmányokat!” A panaszos ismeretei szerint a rendőr közlése nem felelt meg a Szolgálat Szabályzat szerinti követelményeknek, mivel nem észlelt sem napszaknak megfelelő köszönést, sem tisztelegést, ezért „békésen használta tovább a kezében lévő kamerát”. Röviddel ezután a panaszost a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr szólította meg, akinek azonosító számát a panaszos a fényviszonyok miatt nem tudta leolvasni, és a következőket mondta: „Jó estét kívánok, általános ellenőrzés, őrmester [...], személyi igazolványt, lakcímkártyát kérnék személyazonosság megállapítása céljából”. A panaszos felhívta a rendőr figyelmét arra, hogy a lakcímkártyáját jogszerűen nem kérheti el tőle, és kérte, hogy ennek megfelelően módosítsa a felszólítását.

Az intézkedés keretében a rendőrök RK lapon rögzítették a panaszos adatait, azzal összefüggésben – a panaszos számára ismeretlen okból – az anyja nevére is kíváncsiak voltak. A panaszos a kért adatot közölte.

Az intézkedés befejezésekor a panaszos „kellő tisztelettel” tájékoztatást kért az igazoltatás okáról, amire válaszul a rendőrök „általános ellenőrzést” jelöltek meg.

A panaszos az intézkedést azért is kifogásolja, mert a helyszínen kettőjükön kívül senki mást nem igazoltattak. Sérelmezi továbbá azt is, hogy az igazoltatás során adatait – a Szolgálati Szabályzatban előírtakat megsértve – a helyszínen nem kérték le a Schengeni Információs Rendszerből és a körözési nyilvántartásból. A panaszos ezért úgy véli, az adatgyűjtés készletező jellegű volt.

A panaszos a fentiek alapján kéri a történetek kivizsgálását.

2) A Testület felhívására a panaszos CD lemezen a Testület rendelkezésére bocsátott számos video- és fényképfelvételt, amelyek a T. utcai helyszínen, illetőleg a BRFK [...] Kerületi Rendőrkapitányság épülete előtt készültek.

A [...] számú videofelvétel rögzíti a panaszos és K. [...] igazoltatását, azon az alábbi a jelen panasz megítélése szempontjából releváns körülmények láthatók és hallhatók.

K. [...] igazoltatása alatt a panaszos többekkel együtt az intézkedés alá vont személy közvetlen közelében tartózkodik, és a jelenlévőkkel az intézkedés indokoltságáról beszélgetnek. Ezalatt az egyik igazoltató rendőr a kamerába nézve kéri a panaszost, hogy ő is készítse elő az iratait. Miután K. [...] igazoltatása véget ér, a két eljáró rendőr a panaszoshoz fordul. Az igazoltatást fogantató r. őrmester köszönést követően azonosítja magát, és kéri a panaszost, hogy „általános ellenőrzés” keretében adja át az iratait személyazonossága megállapítása céljából. A panaszos válaszul felhívja a rendőr figyelmét, hogy a hatályos

jogszabályi rendelkezések értelmében lakcímkártyát nem kérhet tőle, majd átadja az iratait, újabb kérésre a lakcímkártyáját is, azt követően pedig megadja az édesanyja nevét is. A rendőrök rögzítik az adatokat, majd elköszönnek. Mielőtt távoznának, a panaszos tájékoztatást kér tőlük az intézkedés okáról, amire a rendőrök azt válaszolják: „általános igazoltatás”, majd elhagyják az intézkedés helyszínét. A felvételen nem látható, hogy a panaszoson és társán kívül – akár azt megelőzően, akár azt követően – a rendőrök másokat is intézkedés alá vontak volna.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A Készenléti Rendőrség parancsnoka a 2012. augusztus 1-jén kelt tájékoztatásában a panaszos vonatkozásában az alábbiakról számolt be.

A panaszossal – és további egy személlyel szemben – szemben a rendőrök nem fogantatottak intézkedést a kilakoltatás helyszínén. A panaszos ugyanis jelen volt a végrehajtással érintett ingatlanban, mivel azonban a sajtó képviselőjeként tartózkodott a helyszínen, amire ott hivatkozott is, vele szemben [...] r. főhadnagy utasítása alapján rendőri intézkedés nem zajlott. A helyszínen szabad mozgása biztosítva volt.

Később, 21 óra 45 perckor a BRFK [...] Kerületi Rendőrkapitányság épülete előtt a KR állományába tartozó rendőrök ugyanakkor valóban igazoltatták a panaszost. Ennek során ellenőrizték az adatait, azonban vele szemben további intézkedésre nem volt szükség. Az igazoltatások végrehajtására [...] r. főhadnagy adott utasítást. A rendőrök az intézkedést a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hajtották végre.

2) E. r. őrmester és Sz. r. őrmester 2012. június 15-én jelentést készített a panaszos és K. [...] igazoltatásáról. Az irat rögzíti, hogy [...] r. fhdgy. utasítására, személyazonosság megállapítása céljából vonták intézkedés alá a panaszost és társát a BRFK [...] Kerületi Rendőrkapitányság épülete előtt 21 óra 45 perc körüli időben. Az két érintett adatait a körözési rendszerben leellenőrizték, abban nem szerepeltek.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megvizsgálta a panaszos igazoltatásának indokoltságát, végrehajtásának jogszerűségét és az intézkedés formai követelményeinek teljesítését.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a VI. cikkben garantált személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos elsődlegesen az igazoltatását kifogásolja. Azzal összefüggésben előadja, hogy társával, K. [...] fel a helyszínen a nap eseményeivel „kapcsolatos információkat

szerkesztették”, amikor 21 óra 43 perc körüli időben két, a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr lépett oda hozzájuk, és előbb K. [...] -et, majd a panaszost vonták intézkedés alá.

A történekről rögzített videofelvétel tanúsága szerint még zajlott K. [...] igazoltatása, amikor az egyik igazoltató rendőr a kamerába nézve kérte a panaszost, hogy ő is készítse elő az iratait. Miután K. [...] igazoltatása véget ért, a két eljáró rendőr a panaszoshoz fordult. Az igazoltatást fogadosító r. őrmester köszönést követően azonosította magát, és kérte a panaszost, hogy „általános ellenőrzés” keretében adja át az iratait személyazonossága megállapítása céljából. A panaszos válaszul felhívta a rendőr figyelmét, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében lakcímkártyát nem kérhet tőle, majd átadta az iratait, újabb kérésre a lakcímkártyáját is, azt követően pedig megadta az édesanyja nevét is. A rendőrök rögzítették az adatokat, majd elkészöntek. Mielőtt távoztak volna, a panaszos tájékoztatást kért tőlük az intézkedés okáról, amire a rendőrök azt válaszolták: „általános igazoltatás”, majd elhagyták az intézkedés helyszínét.

Az igazoltatás szabályait az Rtv. 29. §-a rögzíti. A törvényhely (1) bekezdése értelmében „a rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, valamint b) az igazoltatott személyt – annak választása szerint – lakcíme, tartózkodási helyének a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel”.

A (2) bekezdés alapján az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. „A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető.”

A (3) bekezdés pedig arra nyújt felhatalmazást a rendőrnek, hogy ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények indokolják, az igazoltatás során rögzítse az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát.

Végül a (8) bekezdés adja meg a személyazonosító adat fogalmát, amely alatt az érintett személy nevét, születési helyét, születési idejét és anyja születési családi és utónevét kell érteni.

a) A Testület az intézkedéssel összefüggésben elsőként azt vizsgálta, hogy annak volt-e jogalapja.

A panaszos beadványa rögzíti, hogy a rendőrök egyike a következőket mondta: „Jó estét kívánok, általános ellenőrzés, őrmester [...], személyi igazolványt, lakcímkártyát kérnek személyazonosság megállapítása céljából”. Előadja továbbá a panaszos, hogy az intézkedés befejezésekor „kellő tisztelettel” tájékoztatást kért az igazoltatás okáról, amire válaszul a rendőrök ismételen „általános ellenőrzést” jelöltek meg.

Amint az az Rtv. fent hivatkozott 29. §-ának (1) bekezdésében olvasható, az igazoltatás lehetséges jogalapjait a törvény rögzíti. Az intézkedés így nem kezdeményezhető más okból, mint a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében.

Ahogy azt a Testület már működése elején, a 20/2008. (VI. 25.) sz. állásfoglalásában leszögezte: az igazoltatás, mint minden rendőri intézkedés célhoz kötött; nem lehet önmagáért való, önkényes, megfélemlítő jellegű; mindig kell lennie valamilyen – Rtv.-ben foglalt – alapjának és céljának.

Jelen esetben az intézkedő rendőrök a fenti, törvényi okok közül egyre sem hivatkoztak, hanem egy további, az Rtv. 29. §-ában nem nevesített jogalapot jelöltek meg „általános ellenőrzés” címen.

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró rendőrök a panaszos igazoltatását nem létező jogalapra hivatkozással, vagyis jogszabályi felhatalmazás hiányában végezték el, amely magatartásuk a panaszos oldalán jogsérelmet eredményezett.

A Testület tehát a panaszos jogalap hiányában végrehajtott igazoltatása miatt megállapította a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog megsértését.

Meg kell jegyezni, hogy a rendőrség utóbb, a Testület megkeresésére sem jelölt meg egyetlen olyan indokot sem, amely az igazoltatást az Rtv. valamely rendelkezése alapján megalapozhatta volna.

Az igazoltatást fogyanatosító rendőrök jelentése szerint ugyanis [...] r. fhdgy. utasítására, *személyazonosság megállapítása céljából* vonták intézkedés alá a panaszost, ami az igazoltatás esetében nyilvánvalóan tautologikus magyarázat.

Az alapul szolgáló intézkedés, vagyis az igazoltatás jogsértő voltából fakadóan az ahhoz kapcsolódó valamennyi további részcsелеkmény is jogszerűtlennek tekinthető. A Testület ugyanakkor – az esetleges többlet-jogsérelmek feltárása érdekében – indokoltan tartotta vizsgálni a panaszosnak az igazoltatással kapcsolatos egyéb sérelmeit is.

b) A panaszos előadja, hogy az intézkedés során felhívta a rendőr figyelmét arra, hogy a laccímkarttyáját jogszerűen nem kérheti el tőle, és kérte, hogy ennek megfelelően módosítsa a felszólítását. A rendőr a panaszos felvetésére nem reagált, és a felvételek tanúsága szerint a kérést megismételte, aminek következtében a panaszos a kért okmányt át is adta.

A Testület utal rá, hogy az Rtv. 29. §-ának korábban – 2012. január 5-ét megelőzően – hatályos rendelkezései valóban nem tették lehetővé azt, hogy az eljáró rendőr az intézkedés alá vont személy laccímadatairól tájékozódjon. A törvényhelynek az intézkedés idején hatályos (1) bekezdés b) pontja azonban erre kifejezett felhatalmazást biztosít, amikor kimondja, hogy a rendőr „az igazoltatott személyt – annak választása szerint – laccímének, tartózkodási helyének a laccímet igazoló hatóságai igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a laccímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel”.

Az utalt törvényi rendelkezés alapján a panaszostól a rendőrök megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában kérték lakcímkártyájának az átadását.

A Testület ezért arra a megállapításra jutott, hogy a lakcímkártya átadása és a lakcímadatok megismerése miatt a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogának további sérelme nem valósult meg.

c) Hasonló következtetésre jutott a Testület a panaszos azon sérelme kapcsán is, hogy miután átadta az útlevelét, az eljáró rendőr kérte tőle az édesanyja nevének megadását is.

Az igazoltatás keretében megismerhető személyes adatok körét az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése határozza meg, ezek: az érintett személy neve, születési helye, születési ideje és anyja születési családi és utóneve. A panaszos édesanyjának a neve tehát olyan személyazonosító adatnak minősül, amelynek megismerésére az igazoltatást végző rendőr jogosult volt, és mivel az adat az útlevelben nem szerepelt, arra vonatkozóan a panaszosnak kérdést tehetett fel.

A személyazonosító adat törvényi definíciójára figyelemmel a Testület jogszerűnek ítélte a rendőrök azon eljárását, hogy az igazoltatás keretében kérdést intéztek a panaszoshoz az édesanyja nevére vonatkozóan, és így egy további, olyan adatát ismerték meg, amely a személyazonosítás céljából átadott útlevelben nem szerepelt, mivel eljárásuk jogszabályi felhatalmazáson alapult.

A panaszos édesanyja nevének megismerése miatt ezért a Testület nem állapított meg többlet-jogsérelmet a panaszos oldalán.

d) A panaszos azt is kifogásolja, hogy az igazoltatás során adatait – a Szolgálati Szabályzatban előírtakat megsértve – a helyszínen nem kérték le a Schengeni Információs Rendszerből és a körözési nyilvántartásból. A panaszos ezért úgy véli, az adatgyűjtés készletező jellegű volt.

A videofelvétel alátámasztja a panaszos előadását, mivel azon nyomon követhető, hogy az igazoltatás befejezését megelőzően nem történt rádiós lekérdezés.

A Szolgálati Szabályzat 25. §-ának (1) bekezdése szerint „az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. [...] Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, valamint – szükség szerint – a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban.”

Azonos tartalmú panaszosi kifogás vizsgálatát végezte el a Testület 297/2011. (X. 19.) sz. állásfoglalásában, így az abban rögzített megállapításokat jelen ügyben is irányadónak tekinti. A kérdés megítélése kapcsán leszögezhető, hogy a Szolgálati Szabályzat valóban kötelező jelleggel írja elő az intézkedő rendőr számára, hogy az igazoltatott személy adatait minden esetben ellenőrizze a Schengeni Információs Rendszerben, valamint a körözési információs rendszerben.

Arra a következtetésre jutott ugyanakkor a Testület, hogy – bár az intézkedő rendőr nagy valószínűséggel szakszerűtlenül folytatta le az intézkedést (aminek megítélése nem a Testület feladata) – az adatok ellenőrzésének hiánya nem okozott többlet-alapjogsérelmet a panaszos oldalán, hiszen annak eredményeként a magánszférájába való beavatkozás mértéke éppen hogy kisebb volt, mintha a rendőr még a priorálást is elvégezte volna.

Erre figyelemmel a Testület az adatlekérdezés elmaradása miatt a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogának többletsérelmét nem állapította meg.

2) A panaszos előadása szerint az intézkedés nem felelt meg az Rtv. 20. §-ában előírt követelményeknek. Ezzel összefüggésben rögzíti, hogy K. [...] igazoltatása során a rendőrök egyike „mindenfajta, emberek között szokásos, ismert kapcsolat-felvételi módot” és a Szolgálati Szabályzatban előírt követelményeket mellőzve a következőképpen szólította meg: „Uram, legyen szíves Ön is előkészíteni a személyazonosságot igazoló okmányokat!” Mivel a panaszos ismeretei szerint a rendőr közlése nem felelt meg a Szolgálat Szabályzat szerinti követelményeknek – nem észlelt sem napszaknak megfelelő köszönést, sem tisztelgést – „békésen használta tovább a kezében lévő kamerát”. Röviddel ezután a panaszost a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr szólította meg, akinek azonosító számát a panaszos a fényviszonyok miatt nem tudta leolvasni, és a következőket mondta: „Jó estét kívánok, általános ellenőrzés, őrmester [...], személyi igazolványt, lakcímkártyát kérnék személyazonosság megállapítása céljából”.

A történetekről rögzített videofelvételen látható és hallható, hogy még zajlott K. [...] igazoltatása, amikor az egyik igazoltató rendőr a kamerába nézve kérte a panaszost, ő is készítse elő az iratait. Miután K. [...] igazoltatása véget ért, a két eljáró rendőr a panaszoshoz fordult. Az igazoltatást fogantató r. őrmester köszönést követően azonosította magát, és kérte a panaszost, hogy „általános ellenőrzés” keretében adja át az iratait személyazonossága megállapítása céljából.

A rendelkezésre álló információk alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a panaszossal szembeni intézkedés ténylegesen akkor vette kezdetét, amikor K. [...] igazoltatása véget ért, és a két eljáró rendőr a panaszoshoz lépett. Az ekkor elhangzott rendőri kijelentések vonatkozásában állt tehát fenn az Rtv. 20. §-ában foglalt törvényi követelmények teljesülésének szükségessége.

Azt, hogy az egyik rendőr előre jelezte a panaszosnak, hogy vele szemben is intézkedni fognak, és – ellentétben a panaszosi állítással, udvarias hangnemben – megkérte a panaszost, hogy ehhez készítse elő az iratait, az úgynevezett *de minimis* (azaz az alapjogsértés megállapításához szükséges minimális érdeksérelemre vonatkozó) szabály alapján a Testület nem tartotta külön vizsgálatra érdemesnek, így **ezzel összefüggésben önálló alapjogsértést nem állapított meg.**

3) Végül azt kifogásolja a panaszos, hogy a helyszínen csak őket vonták a rendőrök intézkedés alá, eljárásuk ezért diszkriminatívnak volt tekinthető.

A részleghajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A sérelmezett eseményekről rögzített felvételen nem látható, hogy a panaszoson és társán kívül – akár azt megelőzően, akár azt követően – a rendőrök másokat is intézkedés alá vontak volna, mivel a felvétel K. [...] igazoltatásával egy időben kezdődik, és a panaszossal szembeni intézkedéssel együtt véget ér.

A rendőrségnek küldött megkeresésében a Testület kifejezetten rákérdezett, hogy a panaszos igazoltatását megelőző, illetve azt követő kb. egy-egy órában a rendőrök hány személyt igazoltattak a rendőrkapitányság környékén, erre azonban a rendőrségi iratokban érdemi választ nem kapott.

Olyan esetekben, amikor a panaszos állításait a rendőrség a Testület kifejezett kérése ellenére sem cáfolja, töretlen gyakorlata szerint a Testület elfogadja a panaszosi állítást. Ennek megfelelően a panaszos előadását a Testület jelen ügyben is elfogadta a történések valós leírásaként, és az alapjogsértés vizsgálata során azon tényből indult ki, hogy az adott helyen és időben a rendőrök csupán a panaszost és a társát vonták intézkedés alá.

Amint arra a Testület a fentiekben rámutatott, a rendőrség nem tudott, illetve kívánt olyan konkrét okot és célt meghatározni, amely a panaszos és társa igazoltatását alátámasztotta volna. A megkeresett rendőri szerv nem azonosított olyan, az általános mérlegelés szerint ésszerűnek és objektívnek tekinthető indokot, amelynek alapján az „általános ellenőrzés” keretében éppen a panaszos és társa ellenőrzése mutatkozott szükségesnek.

A Testület éppen ezért nem juthatott más meggyőződésre, minthogy megalapozott a panaszos azon meggyőződése, hogy a személyében rejlő valamely – a rendőrség által felfedni nem kívánt és az Rtv.-ben meghatározott igazoltatási okok alá be nem sorolható – indok húzódott az igazoltatás mögött, így a vele és társával szemben kezdeményezett rendőri fellépés sértette a részrehajlás-mentes intézkedés követelményét.

Ennek következtében a Testület a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is.

IV.

A Testület a fentiek alapján, a panaszos jogalap hiányában végrehajtott igazoltatása miatt megállapította a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog megsértését. A körülmények ismeretében arra az álláspontra helyezkedett ugyanakkor, hogy a lakcímkártya átadása és a lakcímadatok megismerése miatt, a panaszos édesanyja nevének megismerése miatt, valamint az adatlekérdezés elmaradása miatt a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogának további sérelme nem valósult meg.

Azt, hogy az egyik rendőr előre jelezte a panaszosnak, hogy vele szemben is intézkedni fognak, és – ellentétben a panaszosi állítással, udvarias hangnemben – megkérte a panaszost, hogy ehhez készítse elő az iratait, az úgynevezett *de minimis* (azaz az alapjogsértés megállapításához szükséges minimális érdeksérelemre vonatkozó) szabály alapján a Testület nem tartotta külön vizsgálatra érdemesnek, így ezzel összefüggésben önálló alapjogsértést nem állapított meg.

Végül azon panaszosi kifogás kapcsán, hogy a rendőrök a helyszínen mást nem vontak intézkedés alá, a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése miatt a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is.

A megvalósult alapjogsértések a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. április 30.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET